

四大名著 注音彩绘版

西游记

XIYOUJI

(明) 吴承恩 / 著 智趣文化 / 编

中原出版传媒集团
大地传媒

定心出版社

西游记

XIYOUJI

(明) 吴承恩/著 智趣文化/编

文心出版社
·郑州·

图书在版编目 (CIP) 数据

西游记 / (明) 吴承恩著; 智趣文化编. — 郑州: 文心出版社, 2017.2
(四大名著: 注音彩绘版)
ISBN 978-7-5510-1390-1

I. ①西… II. ①吴… ②智… III. ①章回小说—中国—明代 IV. ①I242.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2016) 第 269554 号

四大名著 注音彩绘版

书 名: 西游记	著: (明) 吴承恩	编: 智趣文化
选题策划: 智趣文化	责任编辑: 徐花玲	特约编辑: 李娟
执行策划: 周鹰	责任校对: 吴月梅	封面设计: 史掌欣

出版发行: 文心出版社 (河南省郑州市经五路 66 号)

印 刷: 三河市兴国印务有限公司

开 本: 880mm×1230mm 1/32	印 张: 21	字 数: 800 千字
版 次: 2017 年 2 月第 1 版	印 次: 2017 年 2 月第 1 次印刷	
书 号: ISBN 978-7-5510-1390-1	定 价: 78.00 元 (全四册)	

版权所有, 侵权必究

目录

天生美猴王	1
强借金箍棒	8
大闹蟠桃宴	11
巧战二郎神	16
从师唐三藏	23
智除黑风怪	28

收服猪八戒	36
剃度沙和尚	39
三打白骨精	43
义救百花羞	49
大破莲花洞	55
拯救乌鸡国王	62

勇斗红孩儿	68
斗法车迟洞	73
招亲女儿国	82
真假孙悟空	88
三借芭蕉扇	96
夺宝碧波潭	105

苦战小西天	111
行医朱紫国	117
火烧盘丝洞	124
济难比丘国	131
三探无底洞	137
赐经雷音寺	145

tiān shēng měi hóu wáng 天生美猴王

chuán shuō zài hěn jiǔ yǐ qián tiān xià fēn wéi dōng shèng shén zhōu xī
传说在很久以前，天下分为东胜神洲、西
niú hè zhōu nán shān bù zhōu hé běi jù lú zhōu sì zhōu
牛贺洲、南赡部洲和北俱芦洲四洲。

zài dōng shèng shén zhōu ào lái guó yǒu ge huā guǒ shān shān shàng yǒu yí kuài
在东胜神洲傲来国有个花果山，山上有一块
xiān shí yí tiān xiān shí liè kāi cóng lǐ tóu gǎn chū yí ge shí luǎn jiàn
仙石。一天，仙石裂开，从里头滚出一个石卵，见
fēng huà zuò le yí ge shí hóu shí hóu shuāng yǎn yuán zhēng liǎng dào jīn guāng zhí
风化作了一个石猴。石猴双眼圆睁，两道金光直
shè líng xiāo diàn yù dì máng mìng qiān lǐ yǎn hé shùn fēng ěr qián qù cā kàn
射凌霄殿，玉帝忙命千里眼和顺风耳前去察看。

liǎng wèi xiān rén bù jiǔ huí lái mào bào shuō zhè shì huā guǒ shān shàng
两位仙人不久回来禀报说：“这是花果山上
yí ge tiān shēng shí hóu yǎn lǐ shè chū de jīn guāng bì xià bù bì dān xīn
一个天生石猴眼里射出的金光，陛下不必担心，
tā chī le xià jiè de shí wù jīn guāng zì rán xiāo shī yù dì wēi wēi
他吃了下界的食物，金光自然消失！”玉帝微微
yí xiào yě jiù bù zài lǐ huì zhè shí hóu shēng xià lái jiù néng xíng zǒu
一笑，也就不再理会。这石猴生下来就能行走、
pǎo tiào kě le hé xiē shān jiàn zhōng de quán shuǐ è le jiù chī xiē shān
跑跳，渴了喝些山涧中的泉水，饿了就吃些山
shàng de yě guǒ zhěng tiān hé shān zhōng de dòng wù yì qǐ wán lè guò de
上的野果，整天和山中的动物一起玩乐，过得
kuài huó zhì jí zhè tiān tiān qì kù rè nán dāng hóu zǐ men pǎo dào shān
快活至极。这天，天气酷热难当，猴子们跑到山
jiàn lǐ xǐ zǎo jiàn nà jiàn shuǐ gù gù lú chū bēn yǒng bù xī dōu xiǎng
涧里洗澡。见那涧水汨汨流出，奔涌不息，都想
tàn xún ge jiū jìng yú shì fēn fēn shùn zhe jiàn shuǐ wǎng shàng pá xún zhǎo tā
探寻个究竟，于是纷纷顺着涧水往上爬，寻找它
de yuán tóu hū rán yǎn qián chū xiàn le yí dào pù bù cóng xuàn yá dǐng bù
的源头。忽然眼前出现了一道瀑布，从悬崖顶部
fēi guà xià lái shuǐ huā sì jiàn qì shì huī hóng
飞挂下来，水花四溅，气势恢宏。

hóu zi men shāng liang nǎ ge yǒu běn shì de zuān de jìn qù
 猴子们商量：“哪个有本事的，钻得进去，
 yòu háo fà wú shāng wǒ men jù bái tā wéi wáng lián hǎn sān cì dà
 又毫发无伤，我们就拜他为王！”连喊三次，大
 jiā dōu miàn miàn xiāng qū méi rén gǎn yīng shēng piān kè jì jìng zhī hòu shí
 家都面面相觑，没人敢应声。片刻寂静之后，石
 hóu “hū” de tiào le chū lái gāo shēng hǎn dào “wǒ jìn qù wǒ
 猴“呼”地跳了出来，高声喊道：“我进去，我
 jìn qù！” zhǐ jiàn tā jǐn bì shuāng yǎn yí gè zòng shēn jù tiào rù pù
 进去！”只见他紧闭双眼，一个纵身就跳入瀑
 bù。 dài tā zhēng kāi shuāng yǎn fā xiàn zì jǐ zhèng zhàn zài yí zuò shí bǎn
 布。待他睁开双眼，发现自己正站在一座石板
 qiáo shàng qiáo xià de shuǐ chōng guān yú shí qiǎo zhī jiān dǎo guà zhe liú chū
 桥上，桥下的水冲贯于石窍之间，倒挂着流出
 lái jiāng qiáo mén zhē zhù wài miàn de rén gēn běn jiù kàn bú dào liǎn hái
 来，将桥门遮住，外面的人根本就看不到里面还
 yǒu zhè yàng yí chù jiā jìng。

shí hóu zǒu guò shí qiáo zhǐ jiàn shí qiáo jìn tóu yǒu yí gè shān dòng
 石猴走过石桥，只见石桥尽头有一个山洞，
 zhōng jiān héng zhe yí kuài shí bēi shàng miàn juān kè zhe huā guǒ shān fú
 中间横着一块石碑，上面镌刻着：“花果山福
 dì shuǐ lián dòng dòng tiān。” zǒu jìn dòng zhōng jiàn dòng nèi dì shì kāi
 地，水帘洞洞天。”走进洞中，见洞内地势开
 kuò gān zào píng tǎn shí yǐ shí chuáng
 阔，干燥平坦，石椅、石床、
 shí pén shí wǎn yàng yàng dōu yǒu zhēn
 石盆、石碗，样样都有，真
 shì gè hǎo dì fāng shí hóu yí zhēn jīng
 是个好地方！石猴一阵惊
 xǐ zhuǎn shēn sōu de yí xià
 喜，转身“嗖”的一下
 tiào chū shuǐ lián wài。

zhòng hóu jiàn tā ān quán chū
 众猴见他安全出
 lái fēn fēn wéi shàng lái，

zhēng zhe wèn lǐ miàn de qíng kuàng shí hóu biàn dài lǐng dà jiā chuān guò pù
争着问里面的情况。石猴便带领大家穿过瀑
bù , jìn rù shuǐ lián dòng ā , zhè me duō hào dōng xī ! zhòng hóu
布，进入水帘洞。“啊，这么多好东西！”众猴
yí gè gè nǐ zhēng wǒ dòu , nà pén de , nà wǎn de , zhān zào de , zhēng
一个个你争我夺，拿盆的，拿碗的，沾灶的，争
chuáng de , bān guò lái , yí guò qù , zhí dào jīn pí lì jìn wéi zhǐ 。
床的，搬过来，移过去，直到筋疲力尽为止。
hóu zi men zūn zhào nuò yán , bài shí hóu wéi wáng 。 shí hóu dēng shàng wáng
猴子们遵照诺言，拜石猴为王。石猴登上王
wèi , zì chēng wéi “ měi hóu wáng ” 。
位，自称为“美猴王”。

yì tiān , dà jiā zhèng zài yàn yǐn , měi hóu wáng xiǎng dào zǒng yǒu yì
一天，大家正在宴饮，美猴王想到总有一
tiān jiāng huì sǐ qù , bù yóu de luò xià lèi lái 。 zhè shí , yí gè jī líng
天将会死去，不由得落下泪来。这时，一个机灵
de tōng bì yuàn hóu gāo hǎn yì shēng : “ dà wáng , bù bì dān xīn 。 shén líng
的通臂猿猴高喊一声：“大王，不必担心。神灵
fó zǔ bù jì qí shù , rú néng hé tā men tǎo dé xiān fāng , dà wáng bù jiù
佛祖不计其数，如能和他们讨得仙方，大王不就
kě yǐ cháng shēng bù lǎo le ma ? ”
可以长生不老了吗？”

měi hóu wáng chén yīn piàn kè , yì pāi zhuō àn : “ hǎo ! míng tiān wǒ
美猴王沉吟片刻，一拍桌案：“好！明天我

jiù xià shān xún dào 。 ”
就下山寻道。”

dì èr tiān zhòng hóu wéi měi hóu wáng kǎn shù tà zhú zuò le yí
第二天，众猴为美猴王砍树伐竹，做了一
gè dù hǎi de fà zǐ yòu bèi zú le jǐ yǎng měi hóu wáng jù bāi bié le
个渡海的筏子，又备足了给养。美猴王就拜别了
zhòng hóu dú zì yì rén chéng qǐ zhú fà bèn xiàng wāng yáng dà hǎi
众猴，独自一人，撑起竹筏，奔向汪洋大海。

měi hóu wáng bù zhī piào le duō shǎo gè rì rì yè yè zhè tiān tā
美猴王不知漂了多少个日日夜夜，这天他
lái dào le nán shàn bù zhōu yí gè qiǎn hǎi àn biān měi hóu wáng jiàn hǎi tān
来到了南赡部洲一个浅海岸边。美猴王见海滩
shàng de rén men yǒu de zài bǔ wǎng yǒu de zài shài yán yǒu de zài dǎ
上的人们有的在补网，有的在晒盐，有的在打
fēi yàn yǒu de zài wā gāng tā qiōng qiōng de zǒu guò qù xià de nà
飞雁，有的在挖蛤蜊。他悄悄地走过去，吓得那
xiē rén jiāng shǒu lǐ de wù jiàn yì rēng sì sǎn tài mìng qù le tā zhǐ hǎo
些人将手里的物件一扔，四散逃命去了。他只好
sì chǔ piào bó bēn zǒu dǎ tīng zhè yì tiān tā lái dào yí zuò gāo shān
四处漂泊，奔走打听。这一天，他来到一座高山
qián jiàn shān qīng shuǐ xiù shù gāo lín mào bù jué xìng qǐ xiàng shān shàng
前，见山清水秀，树高林茂，不觉兴起，向山上
pá qù hóu wáng kàn jiàn yí zuò dòng fǔ dòng mén jǐn jǐn bì zhe dòng mén
爬去。猴王看见一座洞府，洞门紧紧闭着，洞门
duì miàn de shān gāng shàng lì zhe yí kuài shí bēi xiě zhe líng tái fāng cùn
对面的山冈上立着一块石碑，写着：灵台方寸
shān xié yuè sān xīng dòng hóu wáng bù gǎn mào rán qāo mén jìng jìng
山，斜月三星洞。猴王不敢贸然敲门，静静

de děng zài dòng kǒu zhǐ piàn
地等在洞口，只片
kè gōng fu jiù tīng “lō
刻工夫，就听“咯
zhī” yí shēng mén dǎ
吱”一声，门打
kāi le zǒu chū lái yí
开了，走出来一
gè xiān tóng měi hóu wáng gǎn
个仙童。美猴王赶
jǐn zǒu shàng qián shēn shēn
紧走上前，深深

jū le yì gēng shuō míng lái yì nà xiān tóng shuō wǒ shī fu gāng cái
 鞠了一躬，说明来意。那仙童说：“我师父刚才
 zhèng yào jiǎng dào hū rán tíng xià lái jiào wǒ chū lái kāi mén shuō wài miàn lái
 正要讲道，忽然停下来叫我出来开门，说外面来
 le gè bài shī xué yì de yuán lái jiù shì nǐ ya gēn wǒ lái ba
 了个拜师学艺的，原来就是你呀，跟我来吧！”
 měi hóu wáng gǎn jǐn zhěng zhěng yī fu gōng gōng jìng jìng de gēn zhe xiān tóng jìn
 美猴王赶紧整整衣服，恭恭敬敬地跟着仙童进
 dào dòng nèi lái dào zǔ shī jiǎng dào de fǎ tái gēn qián
 到洞内，来到祖师讲道的法台跟前。

zǔ shī xún wèn (zhēng qiú yì jiàn; dǎ tīng) yì fān hòu biàn shōu le tā wéi
 祖师询问（征求意见；打听）一番后便收了他为
 tú bìng gěi tā qǐ míng jiào sūn wú kōng cóng cǐ měi hóu wáng gēn zhe shī fu
 徒，并给他起名叫孙悟空。从此美猴王跟着师父
 xué xí shēng huó cháng shí yán jiū jīng diǎn xiě zì shāo xiāng kōng xián shí
 学习生活常识，研究经典，写字烧香，空闲时
 zuò xiē sǎo dì tiāo shuǐ de huó er
 做些扫地挑水的活儿。

yì tiān zǔ shī jiǎng dào jié shù hòu yòu bǎ shù liú jìng
 一天，祖师讲道结束后，又把术、流、静、
 dòng děng dào fǎ dān dú jiǎng gěi wú kōng tīng wú kōng tīng shuō zhè xiē dào fǎ bù
 动等道法单独讲给悟空听。悟空听说这些道法不
 néng cháng shēng jiù lián lián yáo tóu “bù xué, bù xué!”
 能长生，就连连摇头：“不学，不学！”

pǐ tuō zǔ shī yì tīng shǒu lǐ ná zhe jiè chǐ zhǐ zhe
 菩提祖师一听，手里拿着戒尺指着
 hóu wáng mà dào “nǐ zhè pō hóu zhè yě bù xué,
 猴王骂道：“你这泼猴，这也不学，
 nà yě bù xué。” shuō wán zǒu guò qù zài wú kōng
 那也不学。”说完走过去，在悟空
 tóu shàng lián dǎ sān xià rán hòu dào bèi zhe shǒu zǒu
 头上连打三下，然后，倒背着手，走
 jìn fáng lǐ qù le shī xiōng men kàn dào shī fu
 进房里去了。师兄们看到师父
 shēng qì le fēn fēn zé guài wú kōng wú kōng
 生气了，纷纷责怪悟空。悟空
 què míng bái zǔ shī de yòng yì
 却明白祖师的用意。

dāng tiān wǎn shàng , sān gēng shí fēn , wú kōng jiàn shī xiōng men dōu
 当天晚上，三更时分，悟空见师兄们都
 shuì zhāo le , jiù qiāo qiāo qǐ lái , rào dào zǔ shī zhù de hòu mén wài kàn
 睡着了，就悄悄起来，绕到祖师住的后门外。看
 jiàn mén bàn kāi bàn bì , gāo xìng de bù dé liǎo : “ hā hā , wǒ méi
 见门半开半闭，高兴得不得了：“哈哈，我没
 yǒu cāi cuò ! ” wú kōng diǎn zhe jiǎo qiāo qiāo zǒu jìn qù , jiàn zǔ shī tóu
 有猜错！”悟空踮着脚，悄悄走进去，见祖师头
 cháo li shuì de zhèng xiāng , jiù jìng jìng de guī zài chuáng qián 。
 朝里睡得正香，就静静地跪在床前。

bù duō shí , zǔ shī xǐng lái , zhēng yǎn kàn jiàn wú kōng , jiù lì shēng
 不多时，祖师醒来，睁眼看见悟空，就厉声
 wèn dào : “ nǐ bù hǎo hǎo shuì jiào , lái zhè er zuò shén me ? ”
 问道：“你不好好睡觉，来这儿做什么？”

wú kōng shuō : “ shī fu bái tiān bú shì ràng wǒ sān gēng shí cóng hòu mén
 悟空说：“师父白天不是让我三更时从后门
 jìn lái , jiāo wǒ cháng shēng bù lǎo shù ma ? ”
 进来，教我长生不老术吗？”

pú tí zǔ shī tīng dào zhè huà , xīn lǐ hěn gāo xìng , xīn xiǎng :
 菩提祖师听到这话，心里很高兴，心想：
 “ zhè ge hóu zi guǒ rán shì tiān dì shēng chéng de , bù rán zěn me néng cāi
 “这个猴子果然是天地生成的，不然怎么能猜
 tòu wǒ de àn mí ne ” yú shì , jiāo gěi tā cháng shēng bù lǎo shù
 透我的暗谜呢！”于是，教给他长生不老法术

de mì jué 。 wú kōng xǐ ěr gōng tīng (zhuān xīn dì tīng) , yòng xīn
 的秘诀。悟空洗耳恭听（专心地听），用心

lǐ jiě , nǎo nǎo jì zhù kǒu jué , bìng shēn shēn kǒu
 理解，牢牢记住口诀，并深深叩

tóu bài xiè le zǔ shī ēn qíng 。
 头拜谢了祖师恩情。

hěn kuài , sān nián guò qù le , zǔ
 很快，三年过去了，祖

shī yòu jiāo le wú kōng qī shí èr biān biàn
 师又教了悟空七十二般变

huà de fǎ shù , kě yǐ suí xīn
 化的法术，可以随心

biàn huà ; hái jiāo tā jià jīn dòu
 变化；还教他驾筋斗

yún de běn lǐng, yí gè jīn dòu fān chū shí wàn bā qiān lǐ。
云的本领，一个筋斗翻出十万八千里。

hán lái shǔ wǎng, tiān qì jiàn rè。 yí tiān zhōng wǔ, wú kōng hé shī
寒来暑往，天气渐热。一天中午，悟空和师
xiōng men zài wán shuǎ, dà jiā shuō: “wú kōng, shī fu jiāo nǐ qī shí èr
兄们在玩耍，大家说：“悟空，师父教你七十二
biàn nǐ jiù biàn kē shù ràng dà jiā chéng liáng ba。 ” wú kōng yì gāo xìng,
变，你就变棵树让大家乘凉吧。”悟空一高兴，
niàn dòng zǔ yǔ, jiāng shēn zǐ yí yáo, biàn chéng le yí kē gāo rù yún tiān de
念动咒语，将身子一摇，变成了一棵高入云天的
sōng shù, dà jiā qí shēng hè cǎi: “hǎo, biàn de hǎo!”
松树，大家齐声喝彩：“好，变得好！”

méi xiǎng dào zhè yí nào jīng dòng le zǔ shī, tā chū lái hē chī dào:
没想到这一闹惊动了祖师，他出来呵斥道：
“shì shuí zài chǎo nào?” dà jiā dōu gǎn jǐn tíng zhǐ le xiào, wú kōng yě
“是谁在吵闹？”大家都赶紧停住了笑，悟空也
huī fù le yuán yàng。 pǔ tí zǔ shī kàn jiàn wú kōng gāng gāng xué huì le yì
恢复了原样。菩提祖师看见悟空刚刚学会了一
xiē běn lǐng, jiù mài nòng qǐ lái, shí fēn shēng qì, gǎn zǒu le zhòng rén
些本领，就卖弄起来，十分生气，赶走了众人
hòu, hēn hēn xùn chì wú kōng dào: “nǐ xué le zhè yàng yí diǎn běn lǐng,
后，狠狠训斥悟空道：“你学了这样一点本领，
jiù bù zhī shēn qiǎn, zài rén qián mài nòng chéng néng (xiǎn shì zì jǐ néng gàn; mài nòng
就不知深浅，在人前卖弄逞能（显示自己能干；卖弄
běn lǐng), zhè yàng méi yǒu dìng lì, yǐ hòu yí dìng huì cāng huò shàng shēn de。
本领），这样没有定力，以后一定会惹祸上身的。
wǒ bù néng liú nǐ le, huí nǐ de huā guǒ shān qù ba。 yǐ hòu wú lùn nǐ
我不能留你了，回你的花果山去吧。以后无论你
zǒu dào nǎ lǐ, dōu bù xǔ shuō shì wǒ de tú dì。”
走到哪里，都不许说是我的徒弟。”

wú kōng dà jīng, zì zhī yǒu cuò, lián máng xiàng zǔ shī qiú rào, kǔ
悟空大惊，自知有错，连忙向祖师求饶，苦
kǔ ài qiú, qǐng qiú yuán liàng。 zǔ shī què bù kěn liú tā。
苦哀求，请求原谅。祖师却不肯留他。

wú kōng jiàn méi bàn fǎ, jiù sǎ lèi bài bié le pǔ tí zǔ shī, huí
悟空见没办法，就洒泪拜别了菩提祖师，回
dào le huā guǒ shān shuǐ lián dòng。
到了花果山水帘洞。

qiáng jiè jīn gū bàng 强借金箍棒

huí dào huā guǒ shān hòu yǒu gè lǎo yuán hóu jiàn wú kōng méi yǒu chēn shǒu
回到花果山后，有个老猿猴见悟空没有称手
de bīng qì biàn chū zhǔ yì shuō dà wáng nǐ bù fāng dào lóng gōng
的兵器，便出主意说：“大王，您不妨到龙宫
xiàng lóng wáng yào yī jiàn dé xīn yīng shǒu de bīng qì wú kōng yì tīng fēi
向龙王要一件得心应手的兵器。”悟空一听，非
cháng gāo xìng biàn xiàng lóng gōng ér qù lái dào dōng hǎi lóng gōng wú kōng
常高兴，便向龙宫而去。来到东海龙宫，悟空
kāi mén jiàn shān duì lǎo lóng wáng jiào guǎng shuō wǒ tīng shuō lóng gōng lǐ
开门见山，对老龙王敖广说：“我听说龙宫里
yǒu hěn duō tiān xià shǎo yǒu de bīng qì jīn tiān tè lái xiàng nǐ jiè yī jiàn shǐ
有很多天下少有的兵器，今天特来向你借一件使
shǐ bù zhī xíng yě bù xíng
使，不知行也不行？”

lóng wáng bù hǎo tuī cí máng jiào shǒu xiǎ tái chū yī gān sān qiān liù bǎi
龙王不好推辞，忙叫手下抬出一杆三千六百
jīn zhòng de jiǔ gǔ chā wú kōng jiē guò lái yào le jǐ xià tài qīng
斤重的九股叉，悟空接过来耍了几下：“太轻，
tài qīng le bù hé shǒu lóng wáng yòu lìng biān tí dū lí zǒng bīng tái chū
太轻了，不合手！”龙王又令鳊提督鲤总兵抬出
yī bǐng fāng tiān huà qiā wú kōng zài shǒu lǐ duō le duō zhè suàn shén me
一柄方天画戟，悟空在手里掂了掂：“这算什么
ya méi yǒu fèn liang a
呀，没有分量啊！”

lóng wáng jīng de yī shēn lěng hàn shuō gōng lǐ zài yě méi yǒu bǐ zhè
龙王惊得一身冷汗，说：“宫里再也没有比这
gèng zhòng de bīng qì le wú kōng bù xìn hé lóng wáng chǎo le qǐ lái
更重的兵器了。”悟空不信，和龙王吵了起来。

yī páng de lóng pó yǎn zhū yí zhuǎn fù zài lóng wáng ěr biān shuō
一旁的龙婆眼珠一转，附在龙王耳边说：
dà yǔ zhì shuǐ shí liú xià guò yī gēn dìng hǎi shén zhēn jiù bǎ zhè gěi
“大禹治水时留下过一根定海神针，就把这给
tā dǎ tā tā zǒu suàn le
他，打发他走算了。”

wú kōng tīng de
悟空听得

zhēn qiè , lián máng shuō : “ kuài
真切，连忙说：“快

nǎi lái , kuài nǎi lái ! ” lóng wáng xīn lǐ
拿来，快拿来！”龙王心里

lǎo dà bù qīng yuàn , lián lián bǎi shǒu : “ tài zhòng
老大不情愿，连连摆手：“太重

le , shàng xiān zì jǐ qù qǔ ba ! ” sūn wú kōng zhǐ
了，上仙自己去取吧！”孙悟空只

hǎo gēn zhe lóng wáng lái dào lóng gōng de hòu miàn 。
好跟着龙王来到龙宫的后面。

zhǐ jiàn hǎi shuǐ shēn chù fàng chū wàn dào xià guāng , yǐng de zhōu wéi de hǎi
只见海水深处放出万道霞光，映得周围的海

yù nù tóng bái zhōu yī bān , lóng wáng yòng shǒu yì zhǐ shuō : “ fàng guāng de
域如同白昼一般，龙王用手一指说：“放光的

jiù shì 。 ” wú kōng shàng qián , yòng shǒu yì mō , yuán lái shì gēn tiě zhù
就是。”悟空上前，用手一摸，原来是根铁柱

zi , dòu yì yàng cū , liǎng zhàng duō cháng , zhí chā zài hǎi dǐ 。 wú kōng
子，斗一样粗，两丈多长，直插在海底。悟空

shǐ jìn yòng shǒu bān le bān , wén sī méi dòng , yǒu diǎn wǎn xī de shuō
使劲用手搬了搬，纹丝没动，有点惋惜地说：

“ tài cháng le , yào shì zài duǎn xiē zài xì xiē jiù hǎo le 。 ” huà yīn
“太长了，要是再短些再细些就好了。”话音

wèi luò , nà ge bǎo bēi jiù duǎn le jǐ chǐ , yě xì le yì quān 。 wú kōng
未落，那个宝贝就短了几尺，也细了一圈。悟空

shí fēn huān xǐ , kàn le kàn shuō : “ zài xì xiē 。 ” nà ge bǎo bēi
十分欢喜，看了看说：“再细些。”那个宝贝

zhēn de yòu xì le xǔ duō , wú kōng yòng lì yì bá , zhěng gè dōng
真的又细了许多，悟空用力一拔，整个东

hǎi lóng gōng huàng chéng le yì tuán 。
海龙宫晃成了一团。

wú kōng jiàn shàng miàn xiě zhe : “ rú yì jīn gū
悟空见上面写着：“如意金箍

bàng , zhòng yì wàn sān qiān wǔ bǎi jīn 。 ” wú kōng yì
棒，重一万三千五百斤。”悟空一

gāo xìng , shǐ gè shén tōng , bǎ rú yì jīn gū bàng
高兴，使个神通，把如意金箍棒

huī wǔ qǐ lái zhí jiǎo de lóng gōng rú fān jiāng dǎo hǎi
挥 舞 起 来 ， 直 搅 得 龙 宫 如 翻 江 倒 海

yì bān xià de lóng wáng dǎn zhàn xīn jīng yú bié
一 般 ， 吓 得 龙 王 胆 战 心 惊 ， 鱼 鳖

xià xiè sì chù bēn táo wù kōng jìn bú zhù lián lián
虾 蟹 四 处 奔 逃 。 悟 空 禁 不 住 连 连

jiào hǎo lè bú kě zhī
叫 好 ， 乐 不 可 支 （ 乐 得 都 支 撑 不

住 了 ， 形 容 快 乐 到 了 极 点 ）。

huī dào shuǐ jīng gōng sūn wù kōng yòu xiàng dōng hǎi lóng
回 到 水 晶 宫 ， 孙 悟 空 又 向 东 海 龙

wáng jiè yì shēn kuī jiǎ lóng wáng hài pà wù kōng luàn dǎ luàn
王 借 一 身 盔 甲 ， 龙 王 害 怕 悟 空 乱 打 乱

náo zhǐ hǎo qiāo xiǎng yīng jí de jīn zhōng jiào lái nán、
闹 ， 只 好 敲 响 应 急 的 金 钟 ， 叫 来 南、

běi xī sān hǎi lóng wáng xiōng dì jǐ rén zòu le yí fù huáng jīn jiǎ yí
北 、 西 三 海 龙 王 ， 兄 弟 几 人 凑 了 一 副 黄 金 甲 、 一

dǐng fēng chì zǐ jīn guān yì shuāng ǒu sī bù yún xié sòng gěi wù kōng
顶 凤 翅 紫 金 冠 、 一 双 藕 丝 步 云 鞋 ， 送 给 悟 空 。

wù kōng chuān dài zhěng qí
悟 空 穿 戴 整 齐 ，

bào quán gōng shǒu dǎ jiǎo dǎ
抱 拳 拱 手 ： “ 打 搅 ， 打

jiǎo biàn huí huā guǒ shān qù le sì
搅 ！ ” 便 回 花 果 山 去 了 ， 四

hǎi lóng wáng qì de hūn shēn
海 龙 王 气 得 浑 身

chàn dǒu, shuí yě bù gǎn zǔ lǎn, zhǐ hǎo shāng yì zhe xiàng yù dì cān zòu
颤抖，谁也不敢阻拦，只好商议着向玉帝参奏。

huí dào huā guǒ shān, wú kōng gěi xiǎo hóu men shì fàn jīn gū bàng de
shén wēi, zhè cái fā xiàn nà gēn jīn gū bàng jìng kě yǐ biàn chéng xiù huā zhēn
shén wēi, zhè cái fā xiàn nà gēn jīn gū bàng jìng kě yǐ biàn chéng xiù huā zhēn
yī yàng dà xiǎo, cáng dào ěr duo lǐ, hái kě yǐ shàng dī sān shí sān chóng
yī yàng dà xiǎo, cáng dào ěr duo lǐ, hái kě yǐ shàng dī sān shí sān chóng
tiān, xià dá shí bā céng dì yǔ, mǎn shān de yāo mó jiàn le, dōu xià de
tiān, xià dá shí bā céng dì yǔ, mǎn shān de yāo mó jiàn le, dōu xià de
hún fēi pò sǎn。
魂飞魄散。

yú shì, wú kōng bǎ shān shàng de shì wù dōu jiāo gěi lǎo hóu qù bàn,
zì jǐ téng yún jià wù, biàn fǎng sì hǎi yīng xióng, guǎng jiāo bā fāng péng you,
zì jǐ téng yún jià wù, biàn fǎng sì hǎi yīng xióng, guǎng jiāo bā fāng péng you,
xiān hòu jié shí le niú mó wáng, jiǎo mó wáng, péng mó wáng, shī tuó wáng,
xiān hòu jié shí le niú mó wáng, jiǎo mó wáng, péng mó wáng, shī tuó wáng,
mí hóu wáng, yú róng wáng, yǔ tā men jié wéi qī xiōng dì, jiǎng wén lùn
mí hóu wáng, yú róng wáng, yǔ tā men jié wéi qī xiōng dì, jiǎng wén lùn
wǔ, hěn shì xiāo yáo。
武，很是逍遥。

dà nào pán táo yàn 大闹蟠桃宴

yīn sūn wú kōng dà nào lóng gōng hé yīn jiān, cāng nù le dōng hǎi lóng wáng
yīn sūn wú kōng dà nào lóng gōng hé yīn jiān, cāng nù le dōng hǎi lóng wáng
hé míng sī yān wáng, tā men biàn zhǎo yù huáng dà dì zhuàng gào wú kōng yú
hé míng sī yān wáng, tā men biàn zhǎo yù huáng dà dì zhuàng gào wú kōng yú
huáng dà dì yī tīng, bó rán dà nù, zhèng yào pài bīng shōu fú yāo hóu,
huáng dà dì yī tīng, bó rán dà nù, zhèng yào pài bīng shōu fú yāo hóu,
zhè shí, tài bái jīn xīng zǒu chū lái shuō: “zhè shí hóu jì shì tiān dì suǒ
zhè shí, tài bái jīn xīng zǒu chū lái shuō: “zhè shí hóu jì shì tiān dì suǒ

shēng yòu xiū xiān chéng dào bì xià bù rú jiàng zhī zhāo ān suí biàn gěi tā
生，又修仙成道，陛下不如降旨招安，随便给他
yí gè guān zhī bǎ tā kùn zài tiān shàng
一个官职，把他困在天上。”

yù dì diǎn diǎn tóu yú shì mìng wén wǔ qū xīng xiě le yì fēng zhào shū
玉帝点点头，于是命文曲星写了一封诏书，
pài tài bái jīn xīng qù huā guǒ shān zhāo ān sūn wú kōng tài bái jīn xīng fèng mìng
派太白金星去花果山招安孙悟空。太白金星奉命
lái dào huā guǒ shān xuān dū shèng zhī sūn wú kōng tīng le shí fēn gāo xìng
来到花果山，宣读圣旨。孙悟空听了十分高兴，
jiù mìng lìng hóu zi men kàn jiā zì jǐ gēn zhe tài bái jīn xīng jià zhe jīn dòu
就命令猴子们看家，自己跟着太白金星驾着筋斗
yún shàng le tiān gōng lái dào líng xiāo diàn shàng yù dì fēng wú kōng wéi bì
云，上了天宫，来到凌霄殿上。玉帝封悟空为弼
mǎ wēn wú kōng nǎ lǐ zhī dào zhè shì gè shén me guān yě jiù xīn rán dá
马温，悟空哪里知道这是个什么官，也就欣然答
ying le wú kōng jìn zhí jìn zé bǎ mǎ yǎng de gè gè biāo féi tǐ zhuàng
应了。悟空尽职尽责，把马养得个个膘肥体壮。
zhè tiān yù mǎ jiān de guān yuán men bǎi shè jiǔ yàn dà jiā hē jiǔ zhì bàn
这天，御马监的官员们摆设酒宴，大家喝酒至半
hān wú kōng wèn dào wǒ zhè bì mǎ wēn guān shǔ jǐ pǐn ya
酣，悟空问道：“我这弼马温官属几品呀？”

zhè suàn gè shén me guān ya gēn běn méi yǒu pǐn méi yǒu wèi
“这算个什么官呀，根本没有品，没有位，
jiù shì gè mǎ fū ōu 。” zhòng guān yì diǎn er yě méi yǒu yǎn shì wú
就是个马夫呗。”众官一点儿也没有掩饰。悟
kōng yì tīng nù qì chōng tiān tí tān le zhuō àn dà jiào dào
空一听，怒气冲天，踢翻了桌案，大叫道：

yù dì nǐ zhè lǎo ér zhè děng xiǎo zhāo wǒ lǎo sūn lǎo zi bù gān
“玉帝，你这老儿，这等小瞧俺老孙，老子不干
le shuō zhe biàn ná chū jīn guāng bàng zhí shā chū nán tiān mén huí dào
了！”说着便拿出金箍棒，直杀出南天门，回到
huā guǒ shān zì fēng qí tiān dà shèng yòu zuò le yí miàn dà qí
花果山，自封“齐天大圣”，又做了一面大旗，
chā zài huā guǒ shān shàng
插在花果山上。

yù dì tīng shuō sūn wú kōng xián guān wèi xiǎo huí dào le huā guǒ shān
玉帝听说孙悟空嫌官位小，回到了花果山，